

leiðis, at plantan heldur áfram at gróva. Men burturspilt er arbeiðið ekki kortini, tí sjálvt um planturnar ekki doyggja, so tálmað tær í vokstrinum, so eplini kunnu koma sær upp um tær og taka valdið. Sær tað út til, at lokið, hóast okkara moldarbeiði, kortini hevur ov góð vakstrarkor, mugu vit til at lúka við hond, skreða planturnar leysar, rýsta moldina frá og beina tær burtur úr veltuni.

H. J. J.

Norges Regering raadspurgte Aander i Grønlandssagen.

Bondepartiets Justitsminister søgte gennem Fru Køber Forbindelse med afdøde Statsminister Kolstads Aand.

Den mest sensationelle Afsløring i Forbindelse med hele den spiritistiske Svindel, som den arresterede Fru Ingeborg Køber har drevet i en Aarrække, skete under Politiets Gennemgang af de beslaglagte Seanceprotokoller.

At Protokollerne fremgaar det, at under den værste Strid om Grønlandsspørgsmaalet, at Norge stod delt i to Lejre, henvendte Bondepartiets Regering sig til Fru Ingeborg Køber. Det var Regeringens Justitsminister — Statsraad Lindboe, der havde faaet den dybt alvorlige Opgave at henvende sig til Fruen for gennem hende at søge Raad hos Regeringens første Chef, afdøde Statsminister Kolstad. Det var paa den Tid, da Regeringen var i vildt indre Slagsmaal om, hvorvidt der skulde forhandles med Danmark om et Forlig i Grønlandssagen eller ikke.

Statsministerens Aand sagde: Hold sammen!

Statsraad Lindboe spurgte da gennem Fru Køber, hvad Regeringen skulde gøre, og Svindlersken satte sig omgaende i »Forbindelse« med Statsminister Kolstads Aand. Svaret kom lige saa omgaende. Aanden svarede et Visdomsord: Hold sammen! Saaledes staa der i Seanceprotokollen.

Som bekendt var det netop det, Bonderegeringen ikke kunde gøre.

Afsløringen af dette Galimatias vækker fuldstændig bestyrtelse i Oslo. Halvdelen af Byen vrider sig i Latter, den anden Halvdel er dybt rystet over, at Landet i den vanskeligste Periode i det unge Norges Liv blev styret af en Regering, der søgte Raad hos Aander gennem en Svindlerskes Medvirken.

Forhørsretten vil løslade Fru Køber.

Der er forøvrigt sket det i Købersagen, at Forhørsrettens Dommer har afflagt en Løsladelseskendelse over Fru Køber. Ogsaa dette Skridt vækker Opsigt

i Oslo, selv om man har vidst, at der var stærke Kræfter i Bevægelse for at faa Fru Køber løsladt, men efter de sidste Afsløringer med de brudte Breve troede man ikke, at nogen vilde vove at tage Ansvar for hendes Løsladelse.

Man maa huske paa, at Sigteisen fra Politiets Side gaar ud paa intet mindre end Fadermord, og at de sidste Efterforskninger tyder paa, at værdifulde Beviser allerede er blevet tilintetgjort.

Rettens Begrundelse for Løsladelseskendelsen er imidlertid den, at der nu ikke længere er Fare for, at Fru Køber vil kunne odelægge noget Bevis af væsentlig Betydning.

Kendelsen blev øjeblikkelig af Politimesteren i Frederiksstad paaanket til Højesteret, og saa længe Højesteret ikke har truffet nogen Afgørelse, skal Fru Køber forblive i Fængsel.

Til stongdar dyr.

Fiskimenn, sum hava verið á Suðurlandinum og vágað lívið, koma heim aftur til stongdar krambahýr.

Mangan hava menn, sum hava hjartað á rættum stað, harmast yvir tey ringu kor, sum forýskir fiskimenn arbeiða undir, og ikki kann sigast annað enn, at tað má hava verið tvørligt mangan hjá teim, t. d. tá teir skulu hava nýtt nakrar krónur, so ikki at kunna fáa tær, og stundun at fáa ljót orð og einki annað. Men nú ber av, nú fáa fleiri fiskimenn ikki ein sukurmola at bera heim til konu og børn, sum sita svong heima.

Tá »Ellen« og »Regina« komu heim nú ein dagin, og skipsmenninir fóru í land til reiðaran, stóð hurðin í lási, og kunngerling stóð á durinum: »Døren er lukket«!!!

At hesir neyðar menn vórðu illa við, kunnu øll skilja. Ein av monnunum segði, at hetta var nú aðru ferð síðan á nýári, at hann var komin til stongdar krambahýr, og hann helt fyr, at har vóru fleiri aðrir umborð, sum hövdu verið í fjor við skipi, sum A. S. J. Mortensens Eff. áttu, og har mistu teir ein stóran part av teirra pening, og aftur nú — í sama kárið, sum maðurin segði.

Á sama hátt er standur arbeiðaranna, sum vanir vóru at arbeiða á Marknoyri. Í fjor fór A. S. Markøre av knóranum — um har verður nakað munalt arbeið aftur, er óvíst — og nú fór hin vestara krambahurðin í lás fyr, nosini á arbeiðsfólki og fiskimonnum.

Hin ræðuliga sóttin, sum nevnt arbeiðsloysi, er nú byrjað at breiða sín ófýsisluga ham yvir Vágshyd og grannabygdinar, og tað tykist at versna í hvørjum.

Triggjar ferðir hevur »Føroya Sam-Demokrat« nú skrivað um, hvussu neyðugt tað er, at løgtingið kemur saman fyr, at

! Briller !
Jeg kan levere Dem Brillen efter **Øjenlægens Recept.**
Thorvald Jensen,
Urmager. - Thorshavn.

Ávaring.

Tey fólk úr øðrum bygðum, sum ólógliga ganga í Porkeris haga, verða meldað beinan vegin. Her skulu smáfuglar og heida-fuglar eiga frið.

At seta tjöld upp í haga okkara er strangt forboðið og verður ikki tolað.

Hagaegararnir.

Basarur.

Tá tað er givið okkum loyvi til tess, er gellanin at halda basar komandi álvasku í Havn fyr, Sjómansheiminum í Havn. Saman við basarinum verða burturlutan, tombola cydnuhjól o. a. Vit undirskrivaðu loyva okkum hervið at heita á fólk í øllum Føroyum við hon um at hjálpa til at stýða Sjómansheimið, so at tað kann verða farið fyr, at halda fram við arbeiði sínum. Gávar av øllum slogum kunnu verða sendar til ein og hvønn okkara.

Tórshavn, 25. mars 1936.

Virðingarsamt

Basarkomitétin fyr, Sjómansheimið:

Frú próst Dahl. Sigrid Christiansen. Petrine Nicholajsen. Magnine Hansen. Anna Eidesgaard. Johanne Restorff. Poulina Christiansen. Else Rubeksen. Louise Højgaard. Rasmine Rubeksen. Poulina Joensen. Jensine Olsen. Hansine Rein. Anna Sofie Mohr. Sofie Arge. Lina Rein. Maria Hansen. Christina Johansen. Mathea Rubeksen. Frk. Helena Djurhuus. Frú Mina Zachariasen. Elisabeth Weihe. Elisabeth Christiansen. Frk. Henriette Hansen. Frú Thominie Joensen. Caroline Hejnesen. Frk. Helene Barentsen. Frú Sanna av Skarði. Simona Niclasen. Frk. Lorenze Kragsten. Frú Poulina Joensen. Ragnhild Clementsen. Elisabeth Jacobsen. Helene Mortensen. Helga Rubeksen. Edil Djurhuus. Dagmar Johansen. Johanna Jensen. Anna Ellingsgaard. Frk. Elsebeth Mortensen. Tórshavn. Ingrid Mortensen. Maia Mortensen. Argjum. Frú Ingeborg Jacobsen. Frk. Jensine Jacobsen. Anna Sofie Højsted. Hvalvík. Frú Elia Gregersen. eldra, Syðrugøtu. Ragnhild Simonsen. Gøtugjógv. Frk. Helga Christiansen. Norðragøtu. Frú Hansine Højgaard. Olivia Andersen. Húsum. Louise Joensen. Frk. Marie Jacobsen. Hósvík. Frú Elisabeth Olsen. Marie Jacobsen. Skála. Sigga M. Poulsen. Kunoy. Frk. Hansine Samuelsen. Hansine Andreassen. Vík. Elisabeth Joensen. Frú Anna Helene Eldey. Elduvík. Frk. Simona Johannesen. Hvannasund. Lærarina M. Clementsen. Skúvoy. Frú Elisabeth Mørk. Sandvík. Frk. Kristine Skaalum. Sanna Vest. Hvalbæ. Maria Bech. Kristene Dam. Porkeri. Edith Mikkelsen. Edith Dahl. Mariane Næs. Vágur. Poulina Joensen. Elisabeth Vestergaard. Sunnbæ. Frú Henriette Nolsøe. Poulina Hofgaard. Elisabeth Eliassen. Trongisvágur. Karen Tausen. Fámjín. Sigga Rasmussen. Dagmar Joensen (hús). Maria Samuelsen. Miðvági. Frk. Sigrid Joensen. Ragnhild Johannesen. Oyndarfirði. Maren Petersen. Maria Petersen. Mykladal. Martine Joensen. Sofie Nielsen. Frú Margrethe Nielsen. Sandavágur. Nicoline Simonsen. Magdalene Haraldsen. Vestmanna. Anna Danielsen. Solmundarfirði. Louise Højgaard. Karlina Højgaard. Jona Højgaard. Rituvík. Sanna Absalonsen. Frk. Edith Petersen. Viðareði. Frú Sanna Joensen. Olivia Joensen. Frú Marie Petersen. Klaksvík. Rasmussen. ljósmóðir. Fugloy. Frk. Sigrid Johannesen. Frú Lena Jacobsen. Tøftum. Jona Johannesen. Nes. Julie Petersen. Johanne Marie Jacobsen. Fuglafirði. Susanne Johansen. Frk. Maren Rasmussen. Strendur. Sanna Joensen. Gjógv.

gera, hvat ið gerast kann í hesum neyðar tíðum; men tað tykist, sum at hini blóðini og hinir politisku flokkarnir venda tað deyya oyrað til.

Vit minnst á tey orð, sum fullu á lottingi á sinni, tá Schultz var til víðgerðar. Jú, tað er ikki ár síðan. Tá segði O. F. Joensen: »Eingin svoltur í Føroyum — vit skoyta ikki um arbeiðsloysisstudning — okkara skipsgreiðir eru verðsins bestu — skipssýnið er ov strangt — fiskimenninir eru fríir menn«. »Ørvingur« var ikki sokkin tá. Hini vóru farin við mann og mús, og deyðir menn kunna ikki vitna.

Fr. O. F. Joensen situr enn á lottingi. Man hann enn vilja siga, at vit skoyta ikki um arbeiðsloysisstudning?

At fólk líða neyð í Føroyum, er tíverri tann heiði samleiki

— og lottingsmenn megu læra seg at siggja henda sannleikan beint í eyguni. Her má nakað gerast. Og tað má gerast beint nú.

J. H. Danbjørg.

Føroya Fólkaháskúli.

Vetrarskúli fyr, drongir frá 16. oktober til 15. mars. Sendið bonarbræv um peningastyrk til amtíð innan 1. august.

R. Rasmussen. Simun av Skarði.

Nylagte Æg

købes.

Firma S. Mørk,
Vestmanna.

Takið góðs við Tjaldrinum.

Danskt Skemt.

I einum danskum blaði finna vit hetta skemtiliga bræv:

Det kommende Opgør.

Til Grønlands-Aktiverne,
Oslo.

Det glæder mig at se, at I har faaet startet en ny Forening, som med Støtte af en Række repræsentative Personer, der ganske vist ikke kendes herne, vil søge at fremme det nordiske Samarbejde ved at forlange Grønland tilbage m. m. Den eneste Vej til Bedring af de internationale Forhold er Stærke imellem at optage en Diskussion om den Sæ, der faldt for Tusinde Aar siden.

Men det hører jo ingen Steder hjemme kun at snakke om Grønland. Naar Bitterheden endelig skal udryddes, maa Island, som oprindelig blev okkuperet og bebygget af Nordmænd, ogsaa over til Nordmænd igen. Og hvordan er det med Færoerne? Kom de ikke under Norge i Kong Magnus Tid, og var de ikke norsk SkatteLand i lange Tider? Det var jo efter Olav Trygvasons Ordre, at Øerne blev kristnet, og hvem ved, om ikke Færingerne havde været Hedninge den Dag i Dag, hvis ikke Norge havde rørt paa sig dengang. Det er derfor ogsaa forstaaeligt, at jeres Forening venter Støtte af Oxfordbevægelsen.

Men skal Forholdene i Norden blive gode, maa der gøres op til Bunds. I stærke Mænd bør huske, at Norge er selve Tollekniven, og om den hedder det, at »Jeg er fra Norge, og jeg er god.« Da det viser sig, at Norge engang omfattede det nu svenske Jämtland og Herjedalen bør der ogsaa rejses Krav overfor Sverrig paa samme Vis, som vi selvfølgelig i Danmark maa kræve at faa Skaane tilbage. Jeres Grænse maa flyttes ned til Gøta Elv — alene det, at jeres Grænse mod Syd nu dannes af Svinesund — ja bare Navnet er jo en Haan mod al sand Fædrelandsfølelse.

Og naar i nu rigger det nye stolte Vikiingskib til, saa bør det gaa endnu videre.

Mon ikke det vilde gavne Handelsaftalerne med England i Fremtiden, om vi fik et Opgør med det om vore længst forsvundne Besiddelser derovre.

Her har vi jo fælles Interesser. I husker jo nok Orkney-Jarlerne, der sad som det dengang blomstrende Nordens Skatteopkrævere over det havombruste Land derovre.

Vi er jo da helt uden Ansvar for, at den dansk-norske Konge i 1469 pantsatte hele Stadsen, da Statskassen manglede Penge.

Men Nordmændenes Herredømme strakte sig ogsaa til Øen Man og til Dublin. Der kan aldrig blive noget Samarbejde mellem jer og England og Island, for et Opgør har fundet Sted. I jeres nationale Fornedrelse har I ogsaa glemt, at Amerika blev opdaget og koloniseret af Nordmænd? Har I ikke et Ord at sige Hr. Roosevelt og hans Uden-